

Speech Bart De Wever – N-VA familiedag

Beste vriendinnen en vrienden,

Beste leden en sympathisanten van onze N-VA-familie,

Wat doet het deugd om al jullie gezichten eindelijk nog eens in levende lijve en in volle glorie te mogen aanschouwen. We zijn vandaag met zo'n 9.000 aanwezigen, het maximum dat dit jaar toegelaten was. Het stemt mij als voorzitter vreugdevol dat die 9.000 plaatsen in geen tijd ingevuld raakten. Het engagement binnen onze N-VA-rangen is na twintig jaar duidelijk nog steeds gigantisch.

De mobilisatiekracht van onze partij bij onze meer dan 40.000 leden en 2.000 mandatarissen, verspreid over meer dan 300 lokale afdelingen, was, is en blijft ongeëvenaard in het Vlaamse politieke landschap.

Ik hoop oprecht dat we de leden die dit jaar te laat ingeschreven waren, op de volgende editie opnieuw kunnen verwelkomen. Want niets is zo waardevol als samen zijn en plezier maken met mensen waar je om geeft, en dat in alle **veiligheid** en **vrijheid**. De afgelopen periode heeft ons dat meer dan ooit doen inzien.

Voor die **veiligheid** heeft Vlaanderen en de Vlamingen het voorbije half jaar alvast zélf gezorgd. Zo goed als nergens ter wereld ligt de vaccinatiegraad zo hoog als hier. Wat we zelf doen, doen we beter!

Het zou dan ook niet fair zijn dat Vlaanderen, door het falen van andere regio's, onderworpen zou blijven aan federale beperkingen die binnen onze Vlaamse context geen enkele zin meer hebben. Na anderhalf jaar van opofferingen, en gelet op de gunstige vaccinatie- en hospitalisatiecijfers, wordt het tijd dat Vlamingen hun basisrechten en -vrijheden terugkrijgen. Want het zou pas écht onverantwoord zijn om onze **vrijheid** blijvend te laten inperken zonder dat daar nog gegronde redenen voor zijn. N-VA wil dat pad

niet bewandelen. De N-VA staat voor een voorzichtig en veilig, maar vooral een vrij Vlaanderen!

Beste vrienden,

Men zegt wel eens dat crisissen ook altijd opportuniteiten met zich mee brengen. En dat klopt. Denk bijvoorbeeld aan hoe uit de assen van de Volksunie twintig jaar geleden de N-VA verrees, en hoe het Vlaams-nationalisme de voorbije twee decennia daardoor naar omgekende electorale hoogten werd getild.

Zo ook staan alle indicatoren vandaag op groen om Vlaanderen sterker dan ooit uit deze crisis te relanceren. Dankzij de herwonnen vrijheid kennen we momenteel een bijzonder hoog consumenten- en ondernemersvertrouwen, en is er een recordaantal vacatures dat klaar staat om ingevuld te worden.

Met het plan Vlaamse Veerkracht doet de Vlaamse Regering er op haar eigen bevoegdheden alvast alles aan om met verstandige investeringen onze infrastructuur te moderniseren, zodat we klaar zijn voor de uitdagingen die ons te wachten staan.

Maar om alle opportuniteiten die zich aanbieden écht te benutten, hebben we vooral ook grote sociaaleconomische hervormingen nodig. Het is tragisch dat Vlaanderen op dat vlak nog steeds gevangen zit binnen een totaal geblokkeerde Belgische staatsstructuur. Een staatsstructuur waar de meerderheid van de Vlamingen op federaal bestuursniveau bovendien al 9 van de voorbije 13 jaar schaamteloos in de minderheid wordt gesteld.

De gevolgen zijn ondertussen gekend. Het enige nieuwe beleid dat deze door Franstalige en linkse partijen gedomineerde federale regering nog doorvoert, is beleid dat onze kolossale staatsschuld doet toenemen. Beleid dat mensen in de passiviteit houdt en ten koste gaat van al wie werkt, spaart en onderneemt. De rekening is uiteindelijk altijd voor de Vlamingen. De Vlamingen die bovendien jaar na jaar 7 miljard ophoesten aan transfers. En dat is geen

Alleen het gesproken woord telt

solidariteit, maar nutteloos geld om het status quo in Wallonië te financieren. Jammer voor de Vlamingen, én jammer voor de Walen.

Op ieder vlak bestendigt deze paars-groene Vivaldi-regering de stilstand, wat in crisistijden als deze - die net verandering en flexibiliteit vragen - bijzonder schadelijk is.

Pensioenen, arbeidsmarkt, fiscaliteit en zeker energie: we moeten dringend verder hervormen, we moeten dringend beslissen! Maar het federale niveau is duidelijk niet meer in staat om ook nog maar één deftig akkoord voort te brengen. En met rode en groene ministers die de belangrijkste portefeuilles beheren, is dat pijnlijk genoeg nog het minst erge scenario waar Vlaanderen op kan hopen.

Het is zoals Edmund Burke, de aartsvader van het conservatisme, ooit zei: *“A state without the means of some change is without the means of its conservation.”* Of vrij vertaald naar het Nederlands: *“Een staat zonder middelen tot verandering mist de middelen om te blijven voortbestaan.”*

Het is duidelijk dat de staat België al lang geen middelen tot veranderingen meer heeft. De enige toekomst is eindelijk volledig steunen op daadkrachtige regio's die zelf verantwoordelijkheid dragen voor hun eigen democratische keuzes. Solidaire regio's die samenwerken op vrijwillige basis waar dat voor beide opportuun is. Kortom: met confederalisme.

In het belang van onze Vlaamse welvaart blijft de N-VA deze strijd voeren. Hoe moeilijk die volgens sommigen ook is. Maar om écht een historisch verschil te maken, moet je nu eenmaal ook de meest epische opdrachten met plezier aannemen.

In 2024 is het aan de Vlaming om ons het mandaat te geven om die historische opdracht tot een goed einde te brengen. Ik geloof er rotsvast in dat het kan. Ik wéét dat het kan. Want het moet. De realiteit dicteert het gewoon.

Ik roep jullie allen op om vanaf vandaag onze N-VA-boodschap met overtuigingskracht en enthousiasme uit te dragen naar iedereen die bereid is ze te aanhoren. Ga actief mee op zoek naar nieuwe leden en sympathisanten om onze visie verder te ondersteunen. Want één ding is zeker: enkel een sterke N-VA zal erin slagen om de omslag naar een autonoom Vlaanderen te maken.

Ik dank u en wens u en uw gezin nog bijzonder veel pretparkplezier.

Ik kan u alvast de gloednieuwe Ride to Happiness by Tomorrowland aanraden. Al zou ik het niet meteen na een zware maaltijd doen. Dan dreigt het eerder een Ride to Hell te worden.

Beste vrienden, geniet ervan!